



ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງການເງິນ

ເລກທີ 3996 /ກງ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 12 ທັນວາ 2023

ຄໍາແນະນໍາ
ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ
(ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 78/ສພຊ, ລົງວັນທີ 29 ພະຈິກ 2019;
- ອີງຕາມ ດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ກະຊວງການເງິນ ສະບັບເລກທີ 600/ນຍ, ລົງວັນທີ 14 ຕຸລາ 2021;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງ ກົມປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປະກັນໄພ, ສະບັບເລກທີ 794-04/ປລປ, ລົງວັນທີ 14 ກໍລະກົດ 2023.

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນ ອອກຄໍາແນະນໍາ:

I. ຈຸດປະສົງ:

ຄໍາແນະນໍາສະບັບນີ້ ວາງອອກເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ອະທິບາຍເນື້ອໃນທີ່ຈໍາເປັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 78/ສພຊ, ລົງວັນທີ 29 ພະຈິກ 2019 ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ຊັດເຈນ, ເຂົ້າໃຈຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນເອກະພາບທົ່ວປະເທດ ກ່ຽວກັບຫຼັກການ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການດໍາເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ພ້ອມທັງສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ.

II. ແນະນໍາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເນື້ອໃນບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍເພີ່ມຕື່ມ:

1. ພາກທີ II ການປະກັນໄພ ແລະ ການປະກັນໄພຕໍ່

1.1 ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ການປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບບັງຄັບ

ການປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບບັງຄັບ ແມ່ນ ການປະກັນໄພທີ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີ ພູມລໍາເນົາ ຫຼື ບໍ່ມີພູມລໍາເນົາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຊື້ປະກັນໄພດັ່ງກ່າວ ນໍາບໍລິສັດ ປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຄວາມເສຍຫາຍທາງແພ່ງຕໍ່ຊີວິດ ແລະ/ຫຼື ຊັບສິນ ຂອງບຸກຄົນທີ່ສາມ, ຮັບປະກັນໃຫ້ມີການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍໃນລະດັບໃດໜຶ່ງຢ່າງທັນການ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ສາມ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍກົງຈາກອຸບັດຕິເຫດທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພເປັນຕົ້ນເຫດ. ສໍາລັບ ລາຍການທີ່ຕ້ອງຊື້ການປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບບັງຄັບ ແມ່ນໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະເພາະ ເປັນຕົ້ນ:

- ກ.** ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຈະລາຈອນທາງບົກ ສະບັບເລກທີ 23/ສພຊ, ລົງວັນທີ 12 ທັນວາ 2012 ໃນມາດຕາ 42 ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ ຍານພາຫະນະທຸກຊະນິດ ຕ້ອງມີການປະກັນໄພ;
- ຂ.** ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຂົນສົ່ງທາງບົກ ສະບັບເລກທີ 24/ສພຊ, ລົງວັນທີ 12 ທັນວາ 2012 ໃນ ມາດຕາ 15 ເງື່ອນໄຂຂອງໄດ້ກຳນົດໃຫ້ ລົດທີ່ຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການຂົນສົ່ງຮັບຈ້າງ ແລະ ຂົນສົ່ງສະເພາະ ຕ້ອງມີການປະກັນໄພ;

- ຄ. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການທ່ອງທ່ຽວ ສະບັບເລກທີ 32/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ກໍລະກົດ 2013 ໃນມາດຕາ 23 ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ ພາຫະນະຂົນສົ່ງທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງມີການປະກັນໄພ ແລະ ໃນມາດຕາ 45 ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ຜູ້ປະກອບການທ່ອງທ່ຽວ (ທຸລະກິດທີ່ໃຫ້ການບໍລິການທາງດ້ານການເດີນທາງ, ອາຫານ, ການພັກແຮມ, ການນຳທ່ຽວ ແລະ ອື່ນໆ ໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ) ຕ້ອງມີປະກັນໄພ;
- ງ. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການບິນພົນລະເຮືອນ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 53/ສພຊ, ລົງວັນທີ 26 ມິຖຸນາ 2018 ໃນມາດຕາ 16 ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ ເຮືອບິນຕ້ອງມີການປະກັນໄພ;
- ຈ. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ສະບັບເລກທີ 71/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ມິຖຸນາ 2019 ໃນ ມາດຕາ 6 ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ພົນລະເມືອງທຸກຄົນມີພັນທະໃນການຊື້ປະກັນໄພອຸບັດຕິໄພ ແລະ ໄພພິບັດ);
- ສ. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການລົດໄຟ ສະບັບເລກທີ 62/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ທັນວາ 2018 ໃນມາດຕາ 68 ໄດ້ກຳນົດພາຫະນະທຸກຊະນິດ ກ່ຽວກັບການຂົນສົ່ງທາງລົດໄຟ ຕ້ອງມີການປະກັນໄພ;
- ຊ. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຂົນສົ່ງຫລາຍຮູບແບບ ສະບັບເລກທີ 28/ສພຊ, ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 2012 ມາດຕາ 26 ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ມີການປະກັນໄພສຳລັບການໃຊ້ຈ່າຍຄ່າເສຍຫາຍ ຫຼື ການຊັກຊ້າໃນການຂົນສົ່ງມອບສິນຄ້າ.
ຂະແໜງການລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນເຈົ້າການຕິດຕາມ, ຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ ແລະ ປະຕິບັດມາດຕະການຕໍ່ເປົ້າໝາຍ ທີ່ຢູ່ໃນລາຍການທີ່ຕ້ອງຊື້ປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບບັງຄັບ, ສຳລັບ ກະຊວງການເງິນ ແມ່ນເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ກັບ ຜູ້ປະກັນໄພ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າກຳນົດເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາປະກັນໄພແບບບັງຄັບ ເປັນຕົ້ນ ເງື່ອນໄຂການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍ່ຄຸ້ມຄອງ, ຄ່າປະກັນໄພ ແລະ ສິນປະກັນໄພ ແບບເດັດຖານ ທີ່ເໝາະສົມກັບສະພາບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ແລະ ຕະຫຼາດປະກັນໄພໃນແຕ່ລະໄລຍະ. ແຕ່ລະປະເພດປະກັນໄພແບບບັງຄັບແມ່ນມີລະບຽບການສະເພາະ.

2. ພາກທີ III ສັນຍາປະກັນໄພ

2.1 ມາດຕາ 22 (ໃໝ່) ປະເພດສັນຍາປະກັນໄພ

ສັນຍາປະກັນໄພ ມີ ສາມ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

- 2.1.1 ສັນຍາປະກັນໄພ ສ່ວນບຸກຄົນ (Person Insurance Contracts) ໝາຍເຖິງ ສັນຍາປະກັນໄພ ທີ່ພົວພັນເຖິງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ອຸປະຕິເຫດ ຂອງ ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ການປະກັນຊີວິດ, ການປະກັນສຸຂະພາບ ແລະ ການປະກັນໄພອຸປະຕິເຫດດ້ານຮ່າງກາຍ;
- 2.1.2 ສັນຍາປະກັນໄພ ຊັບສິນ (Property Insurance Contracts) ໝາຍເຖິງ ສັນຍາປະກັນໄພ ທີ່ພົວພັນເຖິງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊັບສິນທີ່ຖືກນຳໄປປະກັນໄພ ເປັນຕົ້ນ ການປະກັນໄພຂົນສົ່ງ, ການປະກັນໄພລົດ, ການປະກັນໄພອັກຄີໄພ ແລະ ການປະກັນໄພອື່ນ; ແລະ
- 2.1.3 ສັນຍາປະກັນໄພ ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ (Liability Insurance Contracts) ໝາຍເຖິງ ສັນຍາປະກັນໄພ ທີ່ພົວພັນເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ຜູ້ປະກັນໄພ ຕໍ່ບຸກຄົນທີສາມ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ ຫຼື ຜົນກະທົບໃດໜຶ່ງ ເຊິ່ງເກີດຈາກການກະທຳ ຂອງ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ໃນໄລຍະທີ່ສັນຍາປະກັນໄພມີຜົນບັງຄັບໃຊ້, ໂດຍຜູ້ປະກັນໄພ ຈະຈ່າຍຄ່າເສຍຫາຍ ທີ່ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ບຸກຄົນທີສາມ ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ຫຼື ເສຍຊີວິດ ແລະ/ຫຼື ຄວາມເສຍຫາຍດ້ານຊັບສິນທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາປະກັນໄພ.

ໂດຍອີງຕາມຄຸນລັກສະນະສະເພາະ ຂອງ ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ, ສັນຍາປະກັນໄພຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ ໄດ້ຖືກຈັດແບ່ງອອກເປັນ ສາມ ໝວດ ດັ່ງນີ້:

- (1) ສັນຍາປະກັນໄພ ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ ຂອງ ບຸກຄົນ;
- (2) ສັນຍາປະກັນໄພ ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ ຂອງ ນິຕິບຸກຄົນ; ແລະ
- (3) ສັນຍາປະກັນໄພ ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ ຂອງ ຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບສະເພາະດ້ານ, ເປັນຕົ້ນ ແພດ, ທະນາຍຄວາມ, ສະຖາປານິກ, ວິສະວະກອນ, ທີ່ປຶກສາການບັນຊີ, ຜູ້ກວດສອບບັນຊີ ແລະ ອື່ນໆ.

2.2 ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ກຳນົດເວລາການຮ້ອງຂໍສິນປະກັນໄພ

ການຮ້ອງຂໍສິນປະກັນໄພ ໃຫ້ປະຕິບັດພາຍໃນເວລາ ສາມປີ ນັບແຕ່ວັນເຫດການປະກັນໄພໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດເວລາໄວ້ໃນສັນຍາ, ສ່ວນເຫດສຸດວິໄສ ຫຼື ເຫດບັງເອີນນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ຄິດໄລ່ເຂົ້າໃນການ ກຳນົດເວລາການຮ້ອງຂໍສິນປະກັນໄພ. ສຳລັບຂັ້ນຕອນໃນການຮຽກຮ້ອງຂໍສິນປະກັນໄພມີຄື:

ຜູ້ປະກັນໄພໄດ້ຮັບການແຈ້ງຂໍສິນປະກັນໄພຈາກຜູ້ຮຽກຮ້ອງ, ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງ:

- (1) ໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນການຂຽນແບບຟອມຄຳຮ້ອງຂໍສິນປະກັນໄພ ແລະ ອະທິບາຍຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ໃນການ ສະເໜີຂໍສິນປະກັນໄພໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ພ້ອມທັງ ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຕາມຄວາມເໝາະສົມ;
- (2) ອອກຫຼັງສືຮັບຮູ້ການຮ້ອງຂໍເປັນລາຍລັກອັກສອນເຖິງຜູ້ຮຽກຮ້ອງ ພ້ອມທັງລະບຸຊື່ ແລະ ຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ຂອງພະນັກງານປະສານງານທີ່ຕິດພັນກັບການຮ້ອງຂໍສິນປະກັນໄພ;
- (3) ຕ້ອງອະທິບາຍໃຫ້ຜູ້ຮຽກຮ້ອງຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບສາເຫດທີ່ຕິດພັນກັບການຮ້ອງຂໍສິນປະກັນໄພ ແລະ ຄຳ ເຫັນຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ຜູ້ປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ, ນັກກົດໝາຍ, ທ່ານໝໍ ຫຼື ທີ່ປຶກສາ ຍົກເວັ້ນ ໃນກໍລະນີມີການສືບສວນ-ສອບສວນທີ່ກ່ຽວກັບການສໍ້ໂກງ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນແລ້ວ ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງ:

- (1) ມີຄຳຕອບຕໍ່ການສະເໜີຕ່າງໆຂອງຜູ້ຮຽກຮ້ອງ ຫຼື ຕົວແທນຂອງເຂົາເຈົ້າ ເມື່ອເຫັນວ່າການຮຽກຮ້ອງ ສິນປະກັນໄພນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຈາກສັນຍາປະກັນໄພ, ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກ ອັກສອນເຖິງຜູ້ຮຽກຮ້ອງພ້ອມທັງໃຫ້ເຫດຜົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຈາກສັນຍາປະກັນໄພ;
- (2) ທຸກການຮຽກຮ້ອງການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ :
 - ຜູ້ຮຽກຮ້ອງ ຮັບຊາບຢ່າງຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບວິທີຄິດໄລ່ຕ່າງໆ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງປັດໃຈສະເພາະເຊັ່ນ ຄ່າ ເຊື່ອມມູນຄ່າ, ສ່ວນຫຼຸດ ຫຼື ຄວາມປະໝາດຂອງຜູ້ຮຽກຮ້ອງເອງ;
 - ມີວິທີການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານຫຼັກການປະຕິບັດໃນ ຕະຫຼາດປະກັນໄພ.

ສຳລັບການກວດກາການຮຽກຮ້ອງການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ

- (1) ກໍລະນີ ມີການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ກວດກາການດຳເນີນຂັ້ນຕອນຂໍສິນປະກັນໄພ ໂດຍບຸກຄົນທີສາມ, ຜູ້ ປະກັນໄພ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ການກວດການັ້ນຈະສຳເລັດໃນກຳນົດເວລາໃດໜຶ່ງທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແຕ່ບໍ່ເກີນ 90 ວັນ;
- (2) ຜູ້ຖືສັນຍາປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ປະກັນໄພ ມີສິດ ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະເມີນຜົນຄວາມເສຍຫາຍຂອງຕົນເອງ ພ້ອມ ທັງ ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເອງ;
- (3) ກໍລະນີ ການກວດການັ້ນ ບໍ່ສຳເລັດ ຕາມກຳນົດເວລາໃດໜຶ່ງ, ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຮຽກຮ້ອງ ຮັບຊາບ ແລະ ຂະຫຍາຍເວລາການກວດກາອອກໄປຕື່ມຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ສະພາບການຕົວ ຈິງ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 60 ວັນ.

2.3 ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ

ພາຍຫຼັງສຳເລັດຂັ້ນຕອນຕ່າງໆແລ້ວ, ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ຫຼື ປະຕິເສດການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ພ້ອມທັງ ໃຫ້ເຫດຜົນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຄື:

- ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຫຼື ຕາມວົງເງິນປະກັນໄພ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາເຊັ່ນ: ໃນກໍລະນີຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນສັນຍາປະກັນໄພຫາກໄດ້ຮັບ

ບາດເຈັບ; ຫຼື ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢູ່ໃນສັນຍາປະກັນໄພຫາກເສຍຊີວິດ ສິນປະກັນໄພຈະຖືກສົ່ງຕໍ່ໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ມີສິດສືບທອດຕາມຫຼັກການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສືບທອດມູນລະດົກ;

– ການປະຕິເສດການຈ່າຍສິນປະໄພ ຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຊາບພາຍໃນ ເຈັດວັນ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບເອກະສານຄົບຖ້ວນ.

ຜູ້ຮ້ອງຂໍສິນປະກັນໄພ ມີສິດ ບໍ່ຍອມຮັບການປະຕິເສດຂອງ ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ສາມາດຍື່ນການປະຕິເສດດັ່ງກ່າວ ເຖິງກະຊວງການເງິນ ຫຼື ຂະບວນການຍຸຕິທຳ ພິຈາລະນາ.

ຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງຮັກສາສຳນວນເອກະສານ ສຳລັບ ທຸກການຮຽກຮ້ອງຂໍສິນປະກັນໄພ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການພິຈາລະນາຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ຕໍ່ການຮຽກຮ້ອງສິນປະກັນໄພນັ້ນ.

ການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ປະກອບມີ ສາມ ລັກສະນະ ດັ່ງນີ້:

- (1) ການສ້ອມແປງຊັບສິນໃຫ້ກັບຄືນສຸ່ສະພາບເດີມ ແມ່ນ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ສັນຍາປະກັນໄພ ຊັບສິນ ແລະ ສັນຍາປະກັນໄພ ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ;
- (2) ການຈັດຫາຊັບສິນໃໝ່ປ່ຽນແທນ ແມ່ນນຳໃຊ້ ສຳລັບ ສັນຍາປະກັນໄພ ຊັບສິນ ແລະ ສັນຍາປະກັນໄພ ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ; ແລະ
- (3) ການທົດແທນດ້ວຍເງິນ ແມ່ນນຳໃຊ້ສຳລັບ ສັນຍາປະກັນໄພຊັບສິນ, ສັນຍາປະກັນໄພຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ ແລະ ສັນຍາປະກັນໄພ ສ່ວນບຸກຄົນ.

ໃນກໍລະນີ ການປະກັນໄພຊັບສິນຫາກເຮັດຂຶ້ນຕໍ່າກວ່າມູນຄ່າຊັບສິນ ທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫຼື ຫາກເຮັດຂຶ້ນສູງກວ່າມູນຄ່າຕົວຈິງຂອງຊັບສິນ ທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ, ໃນກໍລະນີມີເຫດການເກີດຂຶ້ນຜູ້ປະກັນໄພ ຈະຮັບຜິດຊອບທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຕາມວົງເງິນສິນປະກັນໄພ ແລະ ມູນຄ່າຕົວຈິງຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໃນໄລຍະເວລາຂອງສັນຍາຂອງປະກັນໄພ.

3. ພາກທີ IV ການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ

3.1 ໝວດທີ 1 ການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ

3.1.1 ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ

ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງຕ້ອງການດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິສັດປະກັນໄພ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ເຖິງຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອພິຈາລະນາດຳເນີນຂັ້ນຕອນການອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຕາມລະບຽບການ, ຈາກນັ້ນ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານໃຫ້ຖືກຕ້ອງຄົບຖ້ວນຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໃນມາດຕາ 38 ຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ແລ້ວຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ເຖິງກະຊວງການເງິນ ພາຍໃນເກົ້າສິບວັນ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ.

ກະຊວງການເງິນຈະພິຈາລະນາການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ພາຍໃນກຳນົດ ສິບສີ່ວັນ ຖ້າເຫັນວ່າມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ, ໃນກໍລະນີ ຄຳຮ້ອງຂໍໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ບໍ່ຄົບເງື່ອນໄຂ ແມ່ນກະຊວງການເງິນ ຈະແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ສະເໜີຊາບ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເຈັດວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການຕົກລົງ.

ກະຊວງການເງິນ ອະນຸຍາດໃຫ້ ນິຕິບຸກຄົນໜຶ່ງ ສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຫຼື ປະກັນໄພຕໍ່ ໄດ້ປະເພດດຽວເທົ່ານັ້ນ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ. ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ປະກັນຊີວິດ; ຫຼື
- ຂ. ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ປະກັນໄພທົ່ວໄປ; ຫຼື
- ຄ. ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ປະກັນໄພຕໍ່ ສຳລັບການປະກັນຊີວິດ; ຫຼື
- ງ. ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ປະກັນໄພຕໍ່ ສຳລັບການປະກັນໄພທົ່ວໄປ.



3.1.2 ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ) ຮູບແບບທຸລະກິດປະກັນໄພ

ທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວ ໃນຮູບແບບ ບໍລິສັດມະຫາຊົນ ແລະ ບໍລິສັດຈຳກັດ ຍົກເວັ້ນ ບໍລິສັດຈຳກັດຜູ້ດຽວ, ແຕ່ການຖືຮຸ້ນໃນບໍລິສັດຈຳກັດນີ້ ແມ່ນ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຖືຮຸ້ນລາຍໃຫຍ່ ຫຼື ບັນດາຜູ້ຖືຮຸ້ນທີ່ມີສາຍຍາດດຽວກັນ ຖືຮຸ້ນເກີນ ເກົ່າສິບຫ້າ ສ່ວນຮ້ອຍ.

3.1.3 ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການດຳເນີນທຸລະກິດ ປະກັນໄພ ຫຼື ປະກັນໄພຕໍ່

➢ ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຕ້ອງການດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິສັດປະກັນໄພ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

- (1) ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຈາກ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
- (2) ເປັນ ບໍລິສັດມະຫາຊົນ ແລະ ບໍລິສັດຈຳກັດ ຍົກເວັ້ນບໍລິສັດຈຳກັດຜູ້ດຽວ;
- (3) ມີທຶນຈິດທະບຽນ ທີ່ປະກອບເປັນເງິນ ຕໍ່າສຸດ ສາມສິບ ຕື້ກີບ ແລະ ຕ້ອງມີທີ່ມາຈະແຈ້ງໂດຍຜ່ານລະບົບ ທະນາຄານ;
- (4) ວາງເງິນຄຳປະກັນໃນອັດຕາ ຊາວສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈຳນວນທຶນຈິດທະບຽນທີ່ເປັນເງິນຕໍ່າສຸດ ດ້ວຍຮູບແບບ ເປັນເງິນຝາກໄວ້ນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ການຄຳປະກັນໂດຍທະນາຄານທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຖານະທາງ ດ້ານການເງິນໝັ້ນຄົງ ແລະ ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ;
- (5) ມີຜູ້ບໍລິຫານ ທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ, ຄວາມຊຳນານທາງດ້ານວິຊາຊີບ ແລະ ມີວິຊາສະເພາະ ກ່ຽວກັບ ການປະກັນໄພ;
- (6) ມີບຸກຄະລາກອນ ທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາຊີບການປະກັນໄພ, ມີປະກາສະນິຍະບັດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນທາງດ້ານການປະກັນໄພ;
- (7) ມີຫ້ອງການ, ສຳນັກງານ ທີ່ເໝາະສົມໃນການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ;
- (8) ຜູ້ບໍລິຫານ, ຜູ້ອຳນວຍການ, ບັນດາຜູ້ຖືຮຸ້ນ ຕ້ອງມີປະຫວັດການດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ດີ ແລະ ບໍ່ເຄີຍຖືກສານ ຕັດສິນລົງໂທດທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມຜິດທາງອາຍາ ແລະ ໃນສະຖານການກະທຳຜິດຕໍ່ເສດຖະກິດ ໂດຍ ເຈດຕະນາ;
- (9) ມີແຜນດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຫ້າ ປີ ແລະ ປະຈຳປີ ໂດຍມີຂໍ້ມູນລະອຽດຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:
 - ແຜນການເງິນ (ລາຍຮັບ, ລາຍຈ່າຍ, ຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ, ອື່ນໆ);
 - ແຜນການຮັບປະກັນໄພ ລວມເຖິງ ການຮັບຄວາມສ່ຽງເອງ ແລະ ການປະກັນໄພຕໍ່;
 - ແຜນການຈ້າງຜະນັກງານ ແລະ ການບຳລຸງກໍ່ສ້າງບຸກຄະລາກອນ;
 - ແຜນການຮ່ວມທຶນກັບຕ່າງປະເທດ (ຖ້າມີ).
- (10) ປະຕິບັດ ພັນທະຄຳທຳນຽມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 40 ຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້;
- (11) ສຳລັບຜູ້ລົງທຶນຈາກຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ເພີ່ມເຕີມ ດັ່ງນີ້:
 - ຕ້ອງເປັນບໍລິສັດປະກັນໄພ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພມາກ່ອນຢ່າງຫນ້ອຍ ຫ້າ ປີ;
 - ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກ ອົງການຄຸ້ມຄອງປະກັນໄພຂອງປະເທດຕົນ ໃຫ້ມາດຳເນີນທຸລະກິດໃນ ສປປ ລາວ.

➢ ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຕ້ອງການດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິສັດປະກັນໄພຕໍ່ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

- (1) ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຈາກ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
- (2) ເປັນ ບໍລິສັດມະຫາຊົນ ແລະ ບໍລິສັດຈຳກັດ ຍົກເວັ້ນບໍລິສັດຈຳກັດຜູ້ດຽວ;
- (3) ມີທຶນຈິດທະບຽນທີ່ປະກອບເປັນເງິນຕໍ່າສຸດ ຫົກສິບ ຕື້ກີບ ແລະ ຕ້ອງມີທີ່ມາຈະແຈ້ງໂດຍຜ່ານ ລະບົບທະນາຄານ;

- (4) ວາງເງິນຄຳປະກັນໃນອັດຕາ ຊາວສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈຳນວນທຶນຈົດທະບຽນທີ່ເປັນເງິນຕຳສຸດ ດ້ວຍຮູບແບບເປັນເງິນຝາກໄວ້ນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ການຄຳປະກັນໂດຍທະນາຄານທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຖານະທາງດ້ານການເງິນໜັ້ນຄົງ ແລະ ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ;
- (5) ມີຜູ້ບໍລິຫານ ທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ, ຄວາມຊຳນານທາງດ້ານວິຊາຊີບ ແລະ ມີວິຊາສະເພາະ ກ່ຽວກັບ ການປະກັນໄພຕໍ່;
- (6) ມີບຸກຄະລາກອນ ທີ່ມີຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາຊີບ, ມີປະກາສະນິຍະບັດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນທາງດ້ານການປະກັນໄພຕໍ່;
- (7) ມີຫ້ອງການ, ສຳນັກງານ ທີ່ເໝາະສົມໃນການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ;
- (8) ຜູ້ບໍລິຫານ, ຜູ້ອຳນວຍການ, ບັນດາຜູ້ຖືຮຸ້ນ ຕ້ອງມີປະຫວັດການດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ດີ ແລະ ບໍ່ເຄີຍຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມຜິດທາງອາຍາ ແລະ ໃນສະຖານການກະທຳຜິດຕໍ່ເສດຖະກິດ ໂດຍເຈດຕະນາ;
- (9) ມີແຜນດຳເນີນທຸລະກິດ ຫ້າ ປີ ແລະ ປະຈຳປີ ໂດຍມີຂໍ້ມູນລະອຽດຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:
 - ແຜນການເງິນ (ລາຍຮັບ, ລາຍຈ່າຍ, ຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ, ອື່ນໆ);
 - ແຜນການຮັບປະກັນໄພ ລວມເຖິງ ການຮັບຄວາມສ່ຽງເອງ ແລະ ການປະກັນໄພຕໍ່;
 - ແຜນການຈ້າງພະນັກງານ ແລະ ການບຳລຸງກໍ່ສ້າງບຸກຄະລາກອນ;
 - ແຜນການຮ່ວມທຶນກັບຕ່າງປະເທດ (ຖ້າມີ).
- (10) ປະຕິບັດ ພັນທະຄຳທຳນຽມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 40 ຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້;
- (11) ສຳລັບຜູ້ລົງທຶນຈາກຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ເພີ່ມເຕີມ ດັ່ງນີ້:
 - ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງປະກັນໄພຂອງປະເທດຕົນໃຫ້ມາດຳເນີນທຸລະກິດໃນ ສປປ ລາວ;
 - ຕ້ອງເປັນບໍລິສັດປະກັນໄພຕໍ່ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພຕໍ່ມາກ່ອນຢ່າງໜ້ອຍ ຫ້າ ປີ.

3.1.4 ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ) ຄຳທຳນຽມ ແລະ ຄຳບໍລິການ

(1) ຄຳທຳນຽມ

ຄຳທຳນຽມ ສຳລັບ ທຸລະກິດປະກັນໄພ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1	ການອອກ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນຊີວິດ	50.000.000 ກີບ
2	ການອອກ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພທົ່ວໄປ	50.000.000 ກີບ
3	ຄຳທຳນຽມປະຈຳປີສຳລັບ ການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນຊີວິດ	5.000.000 ກີບ
4	ຄຳທຳນຽມປະຈຳປີສຳລັບ ການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພທົ່ວໄປ	5.000.000 ກີບ
5	ການສະເໜີໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ຫຼື ປະກັນຊີວິດ ສະບັບໃໝ່ (ກໍລະນີເສຍຫາຍ, ຈິກຂາດ ຫຼື ສະບັບທີ່ມີຢູ່ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້)	2.000.000 ກີບ

ຄຳທຳນຽມ ສຳລັບ ທຸລະກິດປະກັນໄພຕໍ່ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1	ການອອກ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພຕໍ່ ສຳລັບ ການປະກັນຊີວິດ/ປະກັນໄພທົ່ວໄປ	100.000.000 ກີບ
2	ຄຳທຳນຽມປະຈຳປີສຳລັບ ການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພຕໍ່ ສຳລັບ ການປະກັນຊີວິດ/ປະກັນໄພທົ່ວໄປ	10.000.000 ກີບ
3	ການສະເໜີຂໍອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພຕໍ່ ສຳລັບ ການປະກັນໄພທົ່ວໄປ ຫຼື ການປະກັນຊີວິດ ສະບັບໃໝ່(ກໍລະນີເສຍຫາຍ, ຈິກຂາດ ຫຼື ສະບັບທີ່ມີຢູ່ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້)	2.000.000 ກີບ

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ແລະ ປະກັນໄພຕໍ່ ມີກຳນົດໃຊ້ໄດ້ ໜຶ່ງ ປີ ຄື ນັບແຕ່ວັນທີ 01 ມັງກອນ ເຖິງ 31 ທັນວາ ຂອງທຸກປີ. ສຳລັບ ບໍລິສັດປະກັນໄພ ຫຼື ບໍລິສັດປະກັນໄພຕໍ່ ທີ່ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໃນປີທຳອິດ ເຊິ່ງມີຊ່ວງໄລຍະເວລາດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ເຖິງ ຫົກເດືອນ (ຊ່ວງໄລຍະວັນທີ 01 ກໍລະກົດ ເຖິງ 31 ທັນວາ) ແມ່ນໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃຫ້ນຳໃຊ້ໃບອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ຕົ້ມ ໜຶ່ງປີ.

ບໍລິສັດປະກັນໄພ ແລະ ບໍລິສັດປະກັນໄພຕໍ່ ຕ້ອງດຳເນີນການສະເໜີຂໍຕໍ່ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ປະກັນໄພ ນຳ ກະຊວງການເງິນ ເປັນແຕ່ລະປີ, ໂດຍຕ້ອງສະເໜີເຖິງກະຊວງການເງິນ ພາຍໃນວັນທີ 15 ທັນວາ ຂອງທຸກປີ ແລະ ຕ້ອງມີເງື່ອນສົບຖ້ວນຄືການດຳເນີນທຸລະກິດຜ່ານມາສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການ ປະກັນໄພ ແລະ ຕາມລະບຽບການ ຂອງ ຂະແໜງສ່ວຍສາອາກອນ ແລະ ຂະແໜງບັນຊີ ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດຕໍ່ໃບ ອະນຸຍາດພາຍໃນກຳນົດເວລາທີ່ກ່າວມານີ້ ແມ່ນບໍ່ສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດໃນປີຕໍ່ໄປ.

ຕົວຢ່າງ 1: ບໍລິສັດ ປະກັນໄພ ກ ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ໃນວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2021, ບໍລິສັດ ຕ້ອງສະເໜີ ເຖິງກະຊວງການເງິນ ພາຍໃນວັນທີ 15 ທັນວາ 2021 ເພື່ອຂໍຕໍ່ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ປະຈຳປີ 2022.

ຕົວຢ່າງ 2: ບໍລິສັດ ປະກັນໄພ ຂ ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ໃນວັນທີ 01 ກໍລະກົດ 2021, ບໍລິສັດ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃຫ້ນຳໃຊ້ໃບອະນຸຍາດອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຮອດປີ 2022, ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງສະເໜີເຖິງກະຊວງການເງິນ ພາຍໃນວັນທີ 15 ທັນວາ 2022 ເພື່ອຂໍຕໍ່ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນ ທຸລະກິດປະກັນໄພ ປະຈຳປີ 2023.

ກະຊວງການເງິນ ຈະພິຈາລະນາການຕໍ່ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ພາຍໃນກຳນົດ ເຈັດວັນ ຖ້າເຫັນວ່າຜູ້ປະກັນໄພ ຫາກມີເງື່ອນໄຂສົບຖ້ວນ ຄື:

- ໃບຄຳຮ້ອງຂໍຕໍ່ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ/ປະກັນໄພຕໍ່;
- ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ/ປະກັນໄພຕໍ່ ທີ່ພວມຈະໝົດອາຍຸ (ສະບັບສຳເນົາ);
- ບົດລາຍງານຜົນການດຳເນີນທຸລະກິດໃນປີ ແລະ ແຜນດຳເນີນທຸລະກິດໃນປີຕໍ່ໄປ;
- ເອກະສານອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນ: ໃບແຈ້ງມອບອາກອນລາຍໄດ້ຈາກເງິນເດືອນ (ໃບຢັ້ງຢືນການມອບອາກອນ ປະຈຳປີ).

(2) ຄ່າບໍລິການ

ສຳລັບ ແຕ່ລະບໍລິສັດປະກັນໄພ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

ລ/ດ	ແບບເກັບລວມ	ຈຳນວນ
1.	ຄ່າບໍລິການຄຸ້ມຄອງປະຈຳປີ	0,3% ຂອງ ຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພສຸດທິ (Gross Written Premium)

ຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງດຳເນີນຂັ້ນຕອນການມອບຄ່າບໍລິການດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໃຫ້ກາຍ ວັນທີ 20 ມັງກອນ ຂອງປີຖັດໄປ.

4. ພາກທີ V ຕົວແທນ ແລະ ນາຍໜ້າ ປະກັນໄພ

4.1 ໝວດທີ 1 ຕົວແທນປະກັນໄພ

4.1.1 ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ) ຕົວແທນປະກັນໄພ.

ຕົວແທນປະກັນໄພ ແມ່ນ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ປະກັນໄພ ບົນ ຜືນຖານຂໍ້ຜຸກພັນຂອງການເປັນຕົວແທນປະກັນໄພ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການປະກັນໄພ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ.

- ຕົວແທນປະກັນໄພ ທີ່ແມ່ນ ບຸກຄົນ: ບໍ່ສາມາດເຄື່ອນໄຫວເປັນຕົວແທນປະກັນໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກັນໄພ ໄດ້ ເກີນ ໜຶ່ງ ບໍລິສັດປະກັນໄພ ສຳລັບ ແຕ່ລະປະເພດປະກັນໄພ.
- ຕົວແທນປະກັນໄພທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນ:
 - ຕົວແທນປະກັນໄພທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນຄື: ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ ທີ່ຂຶ້ນກັບ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແມ່ນສາມາດສະເໜີຂໍເປັນຕົວແທນປະກັນໄພໃຫ້ແກ່ຫຼາຍບໍລິສັດປະກັນໄພ.

ຕົວແທນປະກັນໄພທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນຕ້ອງເປັນເຈົ້າການຄຸ້ມຄອງການຂາຍປະກັນໄພ, ຝັກອົບຮົມຜູ້ຊ່ວຍຂາຍທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂຂອງການເປັນຕົວແທນປະກັນໄພຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 61 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ);

- ຕົວແທນປະກັນໄພທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນ ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ ແມ່ນບໍ່ສາມາດສະເໜີຂໍເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຫຼາຍບໍລິສັດໄດ້, ສາມາດເຄື່ອນໄຫວໄດ້ ໜຶ່ງ ບໍລິສັດປະກັນໄພສຳລັບແຕ່ລະປະເພດປະກັນໄພ;
- ສຳລັບ ສູນຈຳໜ່າຍລົດ ແລະ ຮ້ານຂາຍລົດ ສາມາດສະເໜີຂໍເປັນຕົວແທນໃຫ້ຫຼາຍບໍລິສັດໄດ້ ແຕ່ຈຳໜ່າຍໄດ້ສະເພາະຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພລົດເທົ່ານັ້ນ.

ຕົວຢ່າງ 1: ຕົວແທນປະກັນໄພ A ເປັນຕົວແທນປະກັນຊີວິດ ໃຫ້ແກ່ ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ກ ແລະ ຍັງສາມາດເປັນຕົວແທນປະກັນໄພທົ່ວໄປ ໃຫ້ແກ່ ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ຂ (ເພາະເປັນປະເພດປະກັນໄພຕ່າງກັນ ຄື ປະກັນຊີວິດ ແລະ ປະກັນໄພທົ່ວໄປ).

ຕົວຢ່າງ 2: ຕົວແທນປະກັນໄພ A ເປັນຕົວແທນປະກັນຊີວິດ ໃຫ້ແກ່ ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ກ ແລ້ວ ບໍ່ສາມາດເປັນຕົວແທນປະກັນຊີວິດ ໃຫ້ແກ່ ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ຄ ໄດ້ຕື່ມ (ເພາະເປັນປະເພດປະກັນໄພດຽວກັນ ຄື ປະກັນຊີວິດ).

ຕົວຢ່າງ 3: ທະນາຄານ B ເປັນຕົວແທນ ໃຫ້ແກ່ ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ກ ແລ້ວ ສາມາດສະເໜີຂໍເປັນຕົວແທນ ໃຫ້ແກ່ ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ຄ ໄດ້ຕື່ມ ແລະ ຍັງສາມາດສະເໜີຂໍເປັນຕົວແທນ ໃຫ້ແກ່ ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ຂ ແລະ ບໍລິສັດປະກັນໄພອື່ນໄດ້ຕື່ມ.

ຕົວຢ່າງ 4: ສູນຈຳໜ່າຍລົດ ຫຼື ຮ້ານຂາຍລົດ ສາມາດເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ ບໍລິສັດປະກັນໄພ ທົ່ວໄປ ກ (ສາມາດຂາຍທຸກຜະລິດຕະພັນຂອງບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ກ) ແລະ ສາມາດເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ຂ ໄດ້ແຕ່ຂາຍໄດ້ສະເພາະຜະລິດຕະພັນລົດຂອງບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ຂ ເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ສາມາດເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ຄ, ງ, ຈ ໄດ້ ແຕ່ເງື່ອນໄຂການຂາຍຜະລິດຕະພັນແມ່ນແບບດຽວກັນກັບ ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ຂ.

ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງນຳສິ່ງລາຍຊື່ຕົວແທນປະກັນໄພທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໃຫ້ ກົມປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປະກັນໄພ, ກະຊວງການເງິນ ເພື່ອດຳເນີນການລົງທະບຽນ ແລະ ອອກບັດຕົວແທນປະກັນໄພ ເຊິ່ງຕ້ອງປະກອບຂໍ້ມູນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

- (1) ສຳເນົາ ບັດປະຈຳຕົວ/ສຳມະໂນຄົວ ຈຳນວນ 01 ຊຸດ;
- (2) ຮູບຂະໜາດ 2x2,5 (ຮູບບໍ່ເກີນ ສາມເດືອນ ຜ່ານມາ) ຈຳນວນ 03 ໃບ;
- (3) ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່ປັດຈຸບັນ (ສະບັບກາແດງ) ຈຳນວນ 01 ຊຸດ;
- (4) ສຳເນົາ ໃບຢັ້ງຢືນຝັກອົບຮົມການປະກັນໄພຈາກບໍລິສັດປະກັນໄພທີ່ເປັນຄູ່ຮ່ວມສັນຍາ ຈຳນວນ 01 ຊຸດ;
- (5) ສຳເນົາໃບຢັ້ງຢືນຝັກອົບຮົມຄົນກາງປະກັນໄພຈາກສະຖາບັນທີ່ຮັບຮອງໂດຍກະຊວງການເງິນ;
- (6) ຊົວະປະຫວັດຂອງຜູ້ສະເໜີ ຈຳນວນ 01 ຊຸດ;
- (7) ສັນຍາການເປັນຕົວແທນນຳບໍລິສັດປະກັນໄພ ຈຳນວນ 01 ຊຸດ;
- (8) ສຳເນົາໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນການມອບ

ພັນທະອາກອນ(ນິຕິບຸກຄົນ) ຈຳນວນ 01 ຊຸດ;

ການຂຶ້ນທະບຽນຕົວແທນປະກັນໄພ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸເປັນແຕ່ລະປີ ແລະ ຕ້ອງຊຳລະຄ່າທຳນຽມໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ຕາມລາຍລະອຽດລຸ່ມນີ້:

(1) ຄ່າທຳນຽມ ສຳລັບ ຕົວແທນປະກັນຊີວິດ

1	ການອອກ ບັດຕົວແທນປະກັນໄພ (ບຸກຄົນ)	200.000 ກີບ
2	ການອອກ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຕົວແທນປະກັນໄພ (ນິຕິບຸກຄົນ)	1.000.000 ກີບ
3	ການຕໍ່ ບັດຕົວແທນປະກັນໄພ (ບຸກຄົນ)	100.000 ກີບ
4	ການຕໍ່ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຕົວແທນປະກັນໄພ (ນິຕິບຸກຄົນ)	500.000 ກີບ

(2) ຄ່າທຳນຽມ ສຳລັບ ຕົວແທນປະກັນໄພທົ່ວໄປ

1	ການອອກ ບັດຕົວແທນປະກັນໄພ (ບຸກຄົນ)	200.000 ກີບ
2	ການອອກ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຕົວແທນປະກັນໄພ (ນິຕິບຸກຄົນ)	1.000.000 ກີບ
4	ການຕໍ່ ບັດຕົວແທນປະກັນໄພ (ບຸກຄົນ)	100.000 ກີບ
5	ການຕໍ່ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຕົວແທນປະກັນໄພ (ນິຕິບຸກຄົນ)	500.000 ກີບ

ບັດຕົວແທນປະກັນໄພ ມີກຳນົດໃຊ້ໄດ້ ໜຶ່ງ ປີ, ເຊິ່ງຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງດຳເນີນການສະເໜີຂໍຕໍ່ບັດຕົວແທນປະກັນໄພ ໃຫ້ແກ່ຕົວແທນປະກັນໄພຂອງຕົນ ນຳ ກະຊວງການເງິນ ເປັນແຕ່ລະປີ, ໂດຍຕ້ອງສະເໜີ ເຖິງ ກົມປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປະກັນໄພ, ກະຊວງການເງິນ ພາຍໃນ ສິບຫ້າວັນ ກ່ອນມີໝົດກຳນົດ ຂອງ ບັດຕົວແທນປະກັນໄພ.

ກະຊວງການເງິນ ຈະພິຈາລະນາລົບລ້າງການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຖອນບັດຕົວແທນປະກັນໄພ ຂອງຕົວແທນປະກັນໄພທີ່ບໍ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 62 ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ) ຫຼື ລະເມີດຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບ ຕົວແທນປະກັນໄພ ຄືດັ່ງນີ້:

1. ຂາຍຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ໂດຍບໍ່ມີ ບັດ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດການເປັນຕົວແທນປະກັນໄພ;
2. ແນະນຳໃຫ້ລູກຄ້າບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການຕື່ມຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນ ຫຼື ຕື່ມຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງໃສ່ຄຳຮ້ອງສະເໜີຊື້ປະກັນໄພ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກຜູ້ປະກັນໄພ;
3. ປະຕິບັດບໍ່ສຸພາບກັບລູກຄ້າ;
4. ວິຈານ, ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ, ສົມທຽບ ຫຼື ກ້າວກ່າຍ ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພຂອງບໍລິສັດປະກັນໄພອື່ນ ແລະ ຊັກຊວນໃຫ້ລູກຄ້າຍົກເລີກສັນຍາປະກັນໄພທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອຫັນໄປຊື້ສັນຍາປະກັນໄພສະບັບໃໝ່ກັບຕົນເອງ;
5. ສະເໜີຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພ, ຜົນປະໂຫຍດ, ສ່ວນຫຼຸດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆທີ່ແຕກຕ່າງຈາກຜູ້ປະກັນໄພ ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
6. ຮຽກຮ້ອງ ຫຼື ຮັບເອົາສ່ວນແປງຄ່າສິນປະກັນໄພ ຈາກຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ;
7. ເປັນສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານ ຂອງບໍລິສັດປະກັນໄພໃດໜຶ່ງ;
8. ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ທີ່ຜູ້ປະກັນໄພບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້;
9. ປະຕິບັດຂັດກັບຈັນຍາບັນຂອງຕົວແທນປະກັນໄພທີ່ກະຊວງການເງິນ ຫຼື ສະມາຄົມປະກັນໄພເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ສຳລັບຕົວແທນປະກັນໄພທີ່ໄດ້ລະເມີດບັນດາຂໍ້ຫ້າມຂ້າງເທິງນີ້ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 62 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພແມ່ນບໍ່ສາມາດຂໍເປັນຕົວແທນໃຫ້ບໍລິສັດອື່ນອີກ.

4.1.2 ມາດຕາ 64 (ປັບປຸງ) ນາຍໜ້າປະກັນໄພ

ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ແມ່ນນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຂາຍສະເພາະຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພໃນທຸກໆບໍລິສັດປະກັນໄພທີ່ຈິດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງໃນ ສປປ ລາວ ເທົ່ານັ້ນ.

➤ **ສໍາລັບນິຕິບຸກຄົນທີ່ມີຈຸດປະສົງດໍາເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພໃໝ່**

ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງຕ້ອງການດໍາເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຍື່ນຄໍາຮ້ອງແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ທີ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ. ຈາກນັ້ນ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານໃຫ້ຖືກຕ້ອງຄົບຖ້ວນຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດ ແລ້ວຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ເຖິງກະຊວງການເງິນ ພາຍໃນ ສາມສິບວັນ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ.

ກະຊວງການເງິນ ຈະພິຈາລະນາການອອກໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ພາຍໃນກຳນົດ ເຈັດວັນ ຖ້າເຫັນວ່າມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ, ໃນກໍລະນີ ຄໍາຮ້ອງຂໍໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ກະຊວງການເງິນ ຈະແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ສະເໜີຊາບ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ.

➤ **ສໍາລັບນິຕິບຸກຄົນທີ່ປະກອບທຸລະກິດປະເພດອື່ນຢູ່ແລ້ວ ແລະ ມີຈຸດປະສົງຢາກດໍາເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ:**

ຜູ້ທີ່ປະກອບທຸລະກິດອື່ນຢູ່ແລ້ວ ແລະ ມີຈຸດປະສົງຢາກດໍາເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ພ້ອມທັງປະກອບເອກະສານໃຫ້ຖືກຕ້ອງຄົບຖ້ວນຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດແລ້ວສະເໜີ ເຖິງກະຊວງການເງິນ.

ກະຊວງການເງິນ ຈະພິຈາລະນາການອອກໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ພາຍໃນກຳນົດເຈັດວັນ ຖ້າເຫັນວ່າມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ, ໃນກໍລະນີ ຄໍາຮ້ອງຂໍໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ກະຊວງການເງິນ ຈະແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ສະເໜີຊາບ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ.

ເອກະສານປະກອບການຂໍໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພມີຄື:

- (1) ໃບຄໍາຮ້ອງຂໍດໍາເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ;
- (2) ສໍາເນົາໃບທະບຽນວິສາຫະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ/ ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດປະກອບທຸລະກິດອື່ນ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ຫຼື ໃບມອບຜົນທະອາກອນປະຈຳປີ;
- (3) ມີທຶນຈົດທະບຽນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 4.1.3 ຂອງຄໍາແນະນໍາສະບັບນີ້;
- (4) ບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ຖືຮຸ້ນ ຈໍານວນ 01 ຊຸດ;
- (5) ແຜນທຸລະກິດ ຫ້າ ປີ ຈໍານວນ 01 ຊຸດ;
- (6) ໃບຢັ້ງຢືນເງິນຄໍາປະກັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 4.1.3 ຂອງຄໍາແນະນໍາສະບັບນີ້ ດ້ວຍຮູບແບບເປັນເງິນຝາກໄວ້ນໍາທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ການຄ້າປະກັນໄພໂດຍທະນາຄານທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຖານະທາງດ້ານການເງິນໜັ້ນຄົງ ແລະ ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ (ສະບັບກາແດງ) ຈໍານວນ 01 ຊຸດ;
- (7) ສໍາເນົາໃບປະກາສະນິຍະບັດທາງດ້ານການປະກັນໄພ, ໃບຢັ້ງຢືນຜ່ານການສອບເສັງ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິຊາສະເພາະກ່ຽວກັບການປະກັນໄພ ຫຼື ສໍາເນົາໃບຢັ້ງຢືນຝຶກອົບຮົມຄົນກາງປະກັນໄພຈາກສະຖາບັນທີ່ຮັບຮອງໂດຍກະຊວງການເງິນຈໍານວນ 01 ຊຸດ;
- (8) ສໍາເນົາບັດປະຈຳຕົວ/ສໍາມະໂນຄົວ ຫຼື ໜັງສືຜ່ານແດນ ກໍລະນີເປັນຄົນຕ່າງປະເທດ ຈໍານວນ 01 ຊຸດ;
- (9) ຮູບຂະໜາດ 2x2 (ຮູບຖ່າຍບໍ່ເກີນ ສາມເດືອນຜ່ານມາ) ຈໍານວນ 03 ໃບ;
- (10) ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຕັ້ງສໍານັກງານ ຫຼື ບໍລິສັດທີ່ຕົ້ນສັງກັດຢູ່ (ສະບັບກາແດງ) ຈໍານວນ 01 ຊຸດ.

ເອກະສານປະກອບການຂໍຕໍ່ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ:

- (1) ໜັງສືສະເໜີ/ໃບຄໍາຮ້ອງຂໍຕໍ່ດໍາເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ;
- (2) ສໍາເນົາໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ/ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນການຕໍ່ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງປີຜ່ານມາ (ກໍລະນີທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ) ຈໍານວນ 01 ຊຸດ;

- (3) ບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ຖືຮຸ້ນປະຈຸບັນ ຈຳນວນ 01 ຊຸດ;
- (4) ສຳເນົາໜັງສືຢັ້ງຢືນການຊຳລະອາກອນປະເພດຕ່າງໆໃນປີຜ່ານມາ ຈຳນວນ 01 ຊຸດ;
- (5) ບົດລາຍງານປະຈຳໄຕມາດສຸດທ້າຍຂອງປີ ຈຳນວນ 01 ຊຸດ;
- (6) ແຜນທຸລະກິດ ແລະ ລາຍລະອຽດຕາມທີ່ກະຊວງການເງິນກຳນົດ ຈຳນວນ 01 ຊຸດ.

ຄ່າທຳນຽມສຳລັບນາຍໜ້າປະກັນໄພ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1	ການອອກ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ	5.000.000 ກີບ
2	ການຕໍ່ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ	2.000.000 ກີບ

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພມີກຳນົດໃຊ້ໄດ້ ໜຶ່ງ ປີ ຄື ນັບແຕ່ວັນທີ 01 ມັງກອນ ເຖິງ 31 ທັນວາ ຂອງທຸກໆປີ. ສຳລັບ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໃນປີທຳອິດ ເຊິ່ງມີ ຊ່ວງໄລຍະເວລາດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ເຖິງ ຫົກເດືອນ (ຊ່ວງໄລຍະວັນທີ 01 ກໍລະກົດ ເຖິງ 31 ທັນວາ) ແມ່ນໄດ້ຮັບ ນະໂຍບາຍໃຫ້ນຳໃຊ້ໃບອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ຕື່ມ ໜຶ່ງ ປີ.

ນາຍໜ້າປະກັນໄພຕ້ອງດຳເນີນການສະເໜີຂໍຕໍ່ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ນຳ ກະຊວງການເງິນ ເປັນແຕ່ລະປີ, ໂດຍຕ້ອງສະເໜີເຖິງກະຊວງການເງິນ ພາຍໃນວັນທີ 15 ທັນວາ ຂອງທຸກໆປີ ແລະ ຕ້ອງມີເງື່ອນສົບຖ້ວນ ຄືການດຳເນີນທຸລະກິດປີຜ່ານມາ ສອດຄ່ອງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປະກັນໄພ ແລະ ຕາມລະບຽບການ ຂອງຂະແໜງສ່ວຍສາອາກອນ ແລະ ຂະແໜງບັນຊີ.

ຕົວຢ່າງ 1: ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ກ ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ໃນວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2021, ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງສະເໜີເຖິງກະຊວງການເງິນ ພາຍໃນວັນທີ 15 ທັນວາ 2021 ເພື່ອຂໍຕໍ່ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ປະຈຳປີ 2022.

ຕົວຢ່າງ 2: ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຂ ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ໃນວັນທີ 01 ກໍລະກົດ 2021, ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃຫ້ນຳໃຊ້ໃບອະນຸຍາດອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າ ປະກັນໄພ ຮອດປີ 2022, ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງສະເໜີເຖິງກະຊວງການເງິນ ພາຍໃນວັນທີ 15 ທັນວາ 2022 ເພື່ອຂໍຕໍ່ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ປະຈຳປີ 2023.

4.1.3 ມາດຕາ 65 (ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂໃນການເປັນນາຍໜ້າປະກັນໄພ

ການເປັນນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

- ມີທຶນຈົດທະບຽນ ຕໍ່າສຸດບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ຫ້າຮ້ອຍລ້ານ ກີບ;
- ວາງເງິນຄ້ຳປະກັນ 20% ຂອງທຶນຈົດທະບຽນດ້ວຍຮູບແບບເປັນເງິນຝາກໄວ້ນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ການຄ້ຳປະກັນໂດຍທະນາຄານທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຖານະທາງດ້ານການເງິນໝັ້ນຄົງ ແລະ ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ;
- ມີໃບປະກາສະນິຍະບັດທາງດ້ານການປະກັນໄພ, ມີໃບຢັ້ງຢືນຜ່ານການສອບເສັງ ຫຼື ຝຶກອົບຮົມວິຊາສະເພາະ ກ່ຽວກັບການປະກັນໄພ;
- ມີໜັງສືຮັບຮູ້ ການສະເໜີຂໍເປັນນາຍໜ້າຈາກບໍລິສັດປະກັນໄພ ຢ່າງໜ້ອຍ ສອງ ບໍລິສັດຂຶ້ນໄປ;
- ບໍ່ເຄີຍຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ໃນໄລຍະເວລາ ຫ້າປີກ່ອນວັນທີຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍອອກໃບ ອະນຸຍາດ;
- ບໍ່ເຄີຍຖືກສານຕ້ອງໂທດຕັດອິດສະລະພາບຍ້ອນການກະທຳຜິດໂດຍເຈດຕະນາ.

ສຳລັບນາຍໜ້າປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດກ່ອນຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕານີ້ ພາຍໃນກຳນົດ ສອງປີ.

5. ພາກທີ VI ການເງິນ, ການບັນຊີ ແລະ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບທຸລະກິດປະກັນໄພ

5.1 ໝວດທີ 1 ການເງິນ, ການບັນຊີ ແລະ ການລາຍງານ

5.1.1 ມາດຕາ 69 (ປັບປຸງ) ຄັງສໍາຮອງ

ຜູ້ປະກັນໄພ, ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ແລະ ຕົວແທນປະກັນໄພ ທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຕ້ອງສ້າງຄັງສໍາຮອງຕາມລະບຽບການ ໂດຍຫັກ ສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງກໍາໄລສຸດທິພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຫັກເງິນຂາດທົນເຂົ້າຄັງສໍາຮອງດັ່ງກ່າວໃນແຕ່ລະປີ, ເມື່ອຄັງສໍາຮອງຕາມລະບຽບການ ມີເງິນສະສົມໄດ້ເທົ່າກັບເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງທົນຈິດທະບຽນບໍລິສັດແລ້ວຈຶ່ງສາມາດໂຈະການຫັກເງິນເຂົ້າຄັງດັ່ງກ່າວ.

ນອກຈາກນີ້, ສະເພາະຜູ້ປະກັນໄພຍັງສາມາດສ້າງຄັງສໍາຮອງອື່ນໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງຜ່ານການຮັບຮອງຈາກກອງປະຊຸມສະພາບໍລິຫານ ແລະ ໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ຈາກ ກະຊວງການເງິນ ກ່ອນຈຶ່ງສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້.

5.1.2 ມາດຕາ 70 (ປັບປຸງ) ເງິນແຮປະກັນໄພ

ເງິນແຮປະກັນໄພ ແມ່ນ ເງິນທີ່ຜູ້ປະກັນໄພ ຫັກຈາກຄ່າປະກັນໄພ ເພື່ອຮັກສາຄວາມສາມາດໃນການຊໍາລະໜີ້ ແລະ ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນ ສິນປະກັນໄພ ຕາມສັນຍາປະກັນໄພ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນ ກ່ຽວກັບການປະກັນໄພ. ເງິນແຮປະກັນໄພ ຕ້ອງໃຫ້ພຽງພໍ ເພື່ອປະຕິບັດພັນທະຢ່າງຄົບຖ້ວນຕໍ່ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ, ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການປະກັນໄພ.

5.1.2.1 ການຮັກສາເງິນແຮປະກັນໄພ ສໍາລັບ ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ

ໃນຕະຫຼອດໄລຍະເວລາທີ່ດໍາເນີນທຸລະກິດ ຂອງ ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ, ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ຕ້ອງຮັກສາເງິນແຮປະກັນໄພຕ່າງໆ ໂດຍແບ່ງຕາມກຸ່ມຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພທົ່ວໄປ ເປັນຕົ້ນ: ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພລົດ, ປະກັນໄພການຂົນສົ່ງ, ປະກັນໄພອັກຄີໄພ ແລະ ປະກັນໄພອື່ນ. ເງິນແຮປະກັນໄພສໍາລັບ ບໍລິສັດ ປະກັນໄພທົ່ວໄປ ປະກອບ ສາມ ເງິນແຮ ດັ່ງນີ້:

- (1) **ເງິນແຮທົດແທນຄວາມເສຍຫາຍຄ້າງຈ່າຍ (Outstanding claims reserve):** ແມ່ນຈໍານວນລາຍຈ່າຍ ສໍາລັບ ການທົດແທນຄວາມເສຍຫາຍທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ຮັບລາຍງານແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຈ່າຍຕົວຈິງ;
- (2) **ເງິນແຮທົດແທນຄວາມເສຍຫາຍເກີດຂຶ້ນແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ລາຍງານ (Incurred but not reported reserve):** ແມ່ນຜົນຄຸນ ຂອງອັດຕາສ່ວນສາມສ່ວນຮ້ອຍ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າ (ຜູ້ປະກັນໄພເປັນເຈົ້າການກໍານົດຕາມຄວາມເໝາະສົມຕົວຈິງ) ກັບ ຄ່າທໍານຽມປະກັນໄພລວມສຸດທິ; ແລະ
- (3) **ເງິນແຮຄ່າທໍານຽມປະກັນໄພທີ່ຍັງບໍ່ຖືເປັນລາຍຮັບ (Unearned premium reserve):** ແມ່ນຜົນຄຸນ ຂອງອັດຕາສ່ວນໄລຍະເວລາຄຸ້ມຄອງທີ່ຍັງເຫຼືອ (ຄິດໄລ່ເປັນສ່ວນຮ້ອຍຂອງໄລຍະເວລາການຄຸ້ມຄອງທັງໝົດ) ກັບ ຄ່າທໍານຽມປະກັນໄພລວມສຸດທິ.

ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ສາມາດນໍາໃຊ້ ຫຼື ບໍ່ນໍາໃຊ້ນິກຄະນິດສາດປະກັນໄພ ໃນການກໍານົດເງິນແຮປະກັນໄພ. ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າ ເງິນແຮປະກັນໄພທີ່ສ້າງຂຶ້ນນັ້ນ ຍັງບໍ່ພຽງພໍກັບຄວາມສ່ຽງຕົວຈິງ, ກະຊວງການເງິນ ສາມາດພິຈາລະນາໃຫ້ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ເພີ່ມຈໍານວນການຮັກສາເງິນແຮປະກັນໄພທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງ ໃຫ້ພຽງພໍກັບຄວາມສ່ຽງຕົວຈິງ ຫຼື ກໍານົດ ເງິນແຮປະກັນໄພຄວາມສ່ຽງເພີ່ມເຕີມ (Additional Risk Reserve) ເພື່ອເປົ້າໝາຍສະເພາະໃດໜຶ່ງ.

5.1.2.2 ການຮັກສາເງິນແຮປະກັນໄພ ສໍາລັບ ບໍລິສັດປະກັນໄພຊີວິດ

ໃນຕະຫຼອດໄລຍະເວລາທີ່ດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງບໍລິສັດປະກັນໄພຊີວິດນັ້ນ, ບໍລິສັດປະກັນໄພຊີວິດ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ນິກຄະນິດສາດປະກັນໄພ ໃນການກໍານົດການຮັກສາເງິນແຮປະກັນໄພຕ່າງໆ ໂດຍແບ່ງຕາມກຸ່ມຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພຊີວິດ ຄື: ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພຊີວິດທີ່ບໍ່ໃຫ້ເງິນປັນ ຜົນ, ປະກັນໄພຊີວິດທີ່ໃຫ້ເງິນປັນຜົນ ແລະ ປະກັນ

ຊີວິດຄວບການລົງທຶນ, ເຊິ່ງເງິນແຮປະກັນໄພສໍາລັບບໍລິສັດປະກັນຊີວິດນັ້ນປະກອບດ້ວຍບັນດາເງິນແຮຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

(1) ເງິນແຮ ສໍາລັບ ຄ່າປະກັນໄພ (Premium reserve):

ເງິນແຮສໍາລັບຄ່າປະກັນໄພ ແມ່ນເງິນແຮຄ່າປະກັນໄພທີ່ຍັງບໍ່ຖືເປັນລາຍຮັບ (Unearned premium reserve): ນໍາໃຊ້ສົມມຸດຖານທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດຕາມຫຼັກຄະນິດສາດປະກັນໄພເຂົ້າໃນການຄິດໄລ່, ໂດຍ ພິຈາລະນາເຖິງຄວາມສ່ຽງຂອງການຮັບປະກັນໄພທັງໝົດ ຕະຫຼອດໄລຍະເວລາຄຸ້ມຄອງຕາມສັນຍາປະກັນໄພ ແລະ ການປະກັນໄພຕໍ່ຂອງບໍລິສັດ.

(2) ເງິນແຮ ສໍາລັບ ສິນປະກັນໄພ (Claims reserve):

ເງິນແຮ ສໍາລັບ ສິນປະກັນໄພ ແມ່ນຜົນບວກ ຂອງ:

- ເງິນແຮທົດແທນຄວາມເສຍຫາຍຄ່າງ່າຍ (Outstanding claims reserve): ຈໍານວນລາຍຈ່າຍ ສໍາລັບການທົດແທນຄວາມເສຍຫາຍທັງໝົດທີ່ໄດ້ຮັບລາຍງານແລ້ວແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຈ່າຍຕົວຈິງ;
- ເງິນແຮທົດແທນຄວາມເສຍຫາຍເກີດຂຶ້ນແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ລາຍງານ (Incurred but not reported reserve): ນໍາໃຊ້ສົມມຸດຖານທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດຕາມຫຼັກຄະນິດສາດປະກັນໄພເຂົ້າໃນການຄິດໄລ່ ແລະ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມພຽງພໍ ສໍາລັບ ລາຍຈ່າຍຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ການທົດແທນຄວາມເສຍ ຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ລາຍງານໃຫ້ບໍລິສັດປະກັນໄພ; ການທົດແທນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ໄດ້ ຮັບລາຍງານແລ້ວແຕ່ຍັງບໍ່ສາມາດປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍໄດ້; ແລະ ລາຍຈ່າຍບໍລິຫານທັງໝົດທີ່ຕິດ ມັນກັບການທົດແທນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

(3) ເງິນແຮໄລຍະຍາວ (Long-term reserve):

ເງິນແຮໄລຍະຍາວ ແມ່ນເງິນແຮທີ່ຖືກຄິດໄລ່ໂດຍນໍາໃຊ້ສົມມຸດຖານທີ່ ເໝາະສົມທີ່ສຸດຕາມຫຼັກ ຄະນິດສາດປະກັນໄພເຂົ້າໃນການຄິດໄລ່ ແລະ ແຍກຕາມແຕ່ລະກຸ່ມຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າເງິນແຮປະກັນໄພທີ່ສ້າງຂຶ້ນນັ້ນ ຍັງບໍ່ພຽງພໍກັບຄວາມສ່ຽງຕົວຈິງ, ກະຊວງການ ເງິນຈະພິຈາລະນາໃຫ້ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດເພີ່ມຈໍານວນການຮັກສາເງິນແຮປະກັນໄພໃດໜຶ່ງໃຫ້ພຽງພໍກັບ ຄວາມສ່ຽງຕົວຈິງ ຫຼື ກໍານົດການຮັກສາເງິນແຮປະກັນໄພຂຶ້ນໃໝ່ເພື່ອເປົ້າໝາຍສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຕາມ ສະພາບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

5.1.3 ມາດຕາ 71 (ປັບປຸງ) ການບໍລິຫານຊັບສິນຂອງຜູ້ປະກັນໄພ

ການບໍລິຫານຊັບສິນຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ແມ່ນສາມາດນໍາເງິນທຶນຂອງຜູ້ປະກັນໄພເອງ ແລະ ເງິນທຶນທີ່ບໍ່ ໄດ້ໃຊ້ຈາກເງິນແຮປະກັນໄພ ເພື່ອໃຊ້ລົງທຶນໃນຂອບເຂດອັດຕາສ່ວນ ທີ່ກໍານົດໄວ້ລຸ່ມນີ້:

- ການຊື້ພັນທະບັດລັດຖະບານ ບໍ່ເກີນ 100%;
- ການຝາກເປັນບັນຊີເງິນຝາກກະແສລາຍວັນ ຫຼື ບັນຊີເງິນຝາກປະຫຍັດ ນໍາທະນາຄານທຸລະກິດ ບໍ່ເກີນ 100%;
- ການລົງທຶນໃນຊັບສິນທີ່ເປັນອະສັງຫາລິມະຊັບ ບໍ່ເກີນ 30%;
- ການຊື້ພັນທະບັດ ຂອງ ບໍລິສັດ, ວິສາຫະກິດອື່ນ ບໍ່ເກີນ 30%;
- ການຊື້ຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດອື່ນ ບໍ່ເກີນ 20%.

ການລົງທຶນປະເພດອື່ນໆ ແລະ ການລົງທຶນໃນຕ່າງປະເທດ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງການເງິນ.

5.1.4 ມາດຕາ 74 (ປັບປຸງ) ຄວາມສາມາດໃນການຊໍາລະໜີ້

ຄວາມສາມາດໃນການຊໍາລະໜີ້ ແມ່ນ ຕົວຊີ້ວັດເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງທຸລະກິດ ແລະ ສະພາບຄ່ອງ ໃນການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ. ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມພຽງພໍ ໃນການຊໍາລະໜີ້ຂອງຕົນຕະຫຼອດ ໄລຍະການດໍາເນີນທຸລະກິດ, ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຮັກສາລະດັບຄວາມສາມາດໃນການຊໍາລະໜີ້ ດັ່ງນີ້:

5.1.4.1 ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ຕ້ອງຮັກສາລະດັບມູນຄ່າຊັບສິນສ່ວນເກີນ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ສາມສິບຕື້ກີບ ແລະ ຜົນບວກ ຂອງ ຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງມູນຄ່າລວມຂອງໜີ້ສິນຕາມສະຖານະພາບ ແລະ ສູນຈຸດສາມສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງ ຜົນລວມຄວາມສ່ຽງ (The sum at risk).

5.1.4.2 ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ຕ້ອງຮັກສາລະດັບມູນຄ່າຊັບສິນສ່ວນເກີນ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ສາມສິບຕື້ກີບ ແລະ ຊາວສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພລວມສຸດທິ.

5.1.4.3 ສຳລັບ ລະບຽບການຮັກສາລະດັບຄວາມສາມາດໃນການຊຳລະໜີ້ ຂອງ ບໍລິສັດປະກັນໄພຕໍ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ກະຊວງການເງິນ ຈະປະເມີນລະດັບຄວາມສາມາດໃນການຊຳລະໜີ້ (Level of Solvency) ແລະ ຖ້າເຫັນວ່າ ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ຫຼື ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ຫາກຂາດຄວາມສາມາດໃນການຊຳລະໜີ້ ກໍຈະດຳເນີນການແກ້ໄຂ ດັ່ງນີ້:

ລະດັບຄວາມສາມາດໃນການຊຳລະໜີ້	ອັດຕາສ່ວນຄວາມສາມາດໃນການຊຳລະໜີ້ (Solvency Ratio- SR)	ວິທີການແກ້ໄຂ
ດີຫຼາຍ	SR >= 140%	- ກວດກາຕາມປົກກະຕິ.
ດີ	120% =< SR < 140%	- ກວດກາຕາມປົກກະຕິ.
ປານກາງ	105% =< SR < 120%	- ເອົາເຂົ້າຕາຕະລາງກວດກາ; - ປັບໂຄງສ້າງຂອງໃບດຸ່ນດ່ຽງ; - ປົກສາຫາລືກັບຄະນະອຳນວຍການ,
ຕ່ຳ	100% =< SR < 105%	- ເພີ່ມຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພ; - ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ອອກຜະລິດຕະພັນໃໝ່; - ປັບໂຄງສ້າງຂອງໃບດຸ່ນດ່ຽງ; - ປົກສາຫາລືກັບຄະນະອຳນວຍການ.
ຕ່ຳຫຼາຍ	SR < 100%	- ໂຈະໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ; - ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະບໍລິຫານຊົ່ວຄາວ; - ຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ; - ຫຍຸບກິດຈະການ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ປະກັນໄພຂາດຄວາມສາມາດໃນການຊຳລະໜີ້ເກີນກວ່າອັດຕາສ່ວນຄວາມສາມາດໃນການຊຳລະໜີ້ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຂ້າງເທິງ, ຜູ້ປະກັນໄພຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ.

ການຄິດໄລ່ມູນຄ່າຕ່າງໆ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ຊັບສິນສ່ວນເກີນຂອງຜູ້ປະກັນໄພ (Surplus assets) ແມ່ນຜົນລົບຂອງ ມູນຄ່າລວມຂອງຊັບສິນຕາມສະຖານະພາບ ກັບ ມູນຄ່າລວມຂອງໜີ້ສິນຕາມສະຖານະພາບ.
- ມູນຄ່າລວມຂອງຊັບສິນຕາມສະຖານະພາບ (Statutory Assets) ແມ່ນຜົນລວມຂອງມູນຄ່າຊັບສິນຕາມສະຖານະພາບທັງໝົດ (Adjusted Value of Assets) ໃນບໍລິສັດປະກັນໄພ. ສຳລັບການຄິດໄລ່ມູນຄ່າຊັບສິນຕາມສະຖານະພາບ ແມ່ນເອົາມູນຄ່າຂອງຊັບສິນແຕ່ລະລາຍການ ຄູນກັບ ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍທີ່ຍອມຮັບໄດ້

(Percentage admissible), ຕາມຕາຕະລາງທີ 1 ຂອງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍວ່າດ້ວຍການທົດສອບຄວາມສາມາດໃນການຊໍາລະໜີ້ (Solvency Test);

- ມູນຄ່າລວມຂອງໜີ້ສິນຕາມສະຖານະພາບ (Statutory Liabilities) ແມ່ນຜົນລວມຂອງມູນຄ່າໜີ້ສິນຕາມສະຖານະພາບທັງໝົດ (Adjusted Value of Liabilities) ໃນບໍລິສັດປະກັນໄພ. ສໍາລັບການຄິດໄລ່ມູນຄ່າໜີ້ສິນຕາມສະຖານະພາບ ແມ່ນເອົາມູນຄ່າຂອງໜີ້ສິນແຕ່ລະລາຍການ ຄູນກັບ ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຖ່ວງນໍ້າໜັກ (Weighting percentage), ຕາມຕາຕະລາງທີ 2 ຂອງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍວ່າດ້ວຍການທົດສອບຄວາມສາມາດໃນການຊໍາລະໜີ້ (Solvency Test);
- ອັດຕາສ່ວນຄວາມສາມາດໃນການຊໍາລະໜີ້ ແມ່ນສົມທຽບອັດຕາສ່ວນ ລະຫວ່າງ ມູນຄ່າຊັບສິນສ່ວນເກີນທີ່ຕ້ອງການ (ຂໍ້ 5.1.4.1 ແລະ 5.1.4.1 ຂ້າງເທິງ) ແລະ ມູນຄ່າຊັບສິນສ່ວນເກີນ, ໝາຍຄວາມວ່າ ເອົາ ມູນຄ່າຊັບສິນສ່ວນເກີນ ຫານໃຫ້ ມູນຄ່າຊັບສິນສ່ວນເກີນທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ຄູນໃຫ້ 100. ຕົວຢ່າງ: ບໍລິສັດປະກັນໄພ ກ ມີມູນຄ່າຊັບສິນສ່ວນເກີນທີ່ຕ້ອງການຈໍານວນ 30 ຕື້ກີບ ແລະ ຄ່າຊັບສິນສ່ວນເກີນຈໍານວນ 45 ຕື້ກີບ, ສະແດງວ່າບໍລິສັດປະກັນໄພ ກ ມີອັດຕາສ່ວນຄວາມສາມາດໃນການຊໍາລະໜີ້ ແມ່ນ $45/30 * 100 = 150\%$.

5.1.5 ມາດຕາ 76 (ໃໝ່) ການນໍາໃຊ້ນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ

ຜູ້ປະກັນໄພ ທີ່ຕ້ອງມີນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ ແມ່ນ:

- (1) ບໍລິສັດທີ່ດໍາເນີນທຸລະກິດ ປະກັນຊີວິດ;
- (2) ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ທີ່ມີການກໍານົດເງິນແຮຄວາມສ່ຽງເພີ່ມເຕີມ (Additional Risk Reserve) ເພື່ອຄໍ້າປະກັນຄວາມສ່ຽງເພີ່ມເຕີມດ້ານການປະກັນໄພ.

ການແຕ່ງຕັ້ງນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ ບໍ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຈໍາກັດນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພສະເພາະ ແລະ ປະຈໍາການຢູ່ ສປປ ລາວ ແຕ່:

- ຕ້ອງມີສັນຍາສະເພາະກັບ ນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ ເພື່ອໃຫ້ບໍລິການຄິດໄລ່ຄ່າທໍານຽມປະກັນໄພຕ່າງໆ;
- ນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ ຕ້ອງມີຄວາມກຽມພ້ອມຕະຫຼອດເວລາ ເມື່ອຜູ້ປະກັນໄພ ຫຼື ກະຊວງການເງິນ ຕ້ອງການຄໍາອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ.

ກ່ອນການແຕ່ງຕັ້ງນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ, ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຍື່ນຄໍາຮ້ອງເຖິງ ກະຊວງການເງິນ ພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ :

- ຊີວະປະຫວັດຂອງນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ;
- ສໍາເນົາໃບຢັ້ງຢືນລະດັບການສຶກສາຕ່າງໆ, ລວມທັງໃບຢັ້ງຢືນການເປັນນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ;
- ສັນຍາວ່າຈໍາກັດນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ.

ກະຊວງການເງິນ ຈະທົບທວນ ຫຼື ກວດກາ ຄໍາຮ້ອງ ແລະ ບັນດາເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວແຈ້ງຕອບການອະນຸມັດ ຫຼື ປະຕິເສດ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນ ສິບວັນ.

ສໍາລັບບຸກຄົນທີ່ຈະສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງເປັນນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂມາດຕຖານດັ່ງນີ້ :

- ຈົບຫຼັກສູດນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ ຈາກສະຖາບັນທີ່ສາກົນຮັບຮູ້;
- ເປັນສະມາຊິກຂອງສະມາຄົມນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ ທີ່ຮັບຮູ້ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງປະກັນໄພໃດໜຶ່ງ;
- ມີປະຫວັດຈະແຈ້ງ ແລະ ບໍ່ເຄີຍຖືກສານຕັດສິນຕັດອິດສະຫຼະພາບ;
- ມີຈັນຍາບັນການເປັນນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ ແລະ ເງື່ອນໄຂອື່ນໆທີ່ກະຊວງການເງິນເຫັນວ່າເໝາະສົມ.

ສໍາລັບ ການລາອອກ ຫຼື ການສິ້ນສຸດສັນຍາຂອງນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ ແມ່ນປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- (1) ນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ ກະຊວງການເງິນ ຮັບຊາບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນສິບວັນ ຫຼັງຈາກການລາອອກ ຫຼື ສິ້ນສຸດສັນຍາ ພ້ອມທັງເຫດຜົນທີ່ຕິດພັນກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ປະກັນໄພທີ່ຕົນ ເຫັນວ່າ ການດໍາເນີນທຸລະກິດນັ້ນ ອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດຂອງ ຜູ້ປະກັນໄພ ໃນການ ປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ຫຼື ລະບຽບຫຼັກການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- (2) ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນໃຫ້ ກະຊວງການເງິນ ຮັບຊາບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ກ່ຽວກັບ ການລາອອກ ຫຼື ການສິ້ນສຸດສັນຍາຂອງນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ ພາຍໃນສິບວັນ ແລະ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງ ນັກຄະນິດສາດປະກັນ ໄພຄົນໃໝ່ ພາຍໃນສິບ ວັນ.

5.1.6 ມາດຕາ 77 (ປັບປຸງ) ເອກະສານລາຍງານການເງິນ

5.1.6.1 ການລາຍງານຂໍ້ມູນ ຂອງຜູ້ປະກັນໄພ:

- (1) ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງສົ່ງການລາຍງານປະຈໍາໄຕມາດ ໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ກ່ອນວັນທີ 20 ຂອງເດືອນ ມັງກອນ, ເມສາ, ກໍລະກົດ ແລະ ເດືອນຕຸລາ. ສໍາລັບແບບຟອມການລາຍງານແມ່ນນໍາໃຊ້ ດັ່ງນີ້:
 - ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ: ນໍາໃຊ້ແບບຟອມຕາມເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1; ແລະ
 - ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ: ນໍາໃຊ້ແບບຟອມຕາມເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2.
- (2) ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງສົ່ງເອກະສານລາຍງານປະຈໍາປີໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ພາຍຫຼັງປິດປີການບັນຊີ ກ່ອນ ວັນທີ 31 ມີນາ, ສໍາລັບແບບຟອມການລາຍງານແມ່ນນໍາໃຊ້ ດັ່ງນີ້:
 - ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ: ນໍາໃຊ້ແບບຟອມຕາມເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3; ແລະ
 - ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ: ນໍາໃຊ້ແບບຟອມຕາມເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4.

ນອກຈາກການລາຍງານຕາມແບບຟອມທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ, ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງສັງລວມຂໍ້ມູນຕ່າງໆທີ່ຕິດພັນ ກັບການດໍາເນີນທຸລະກິດໃນໜຶ່ງປີຜ່ານມາ ດັ່ງນີ້:

- (1) ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປຂອງບໍລິສັດ:
 - ທີ່ຕັ້ງຂອງສໍານັກງານ, ສາຂາ ແລະ ຫ້ອງຈໍາໜ່າຍຂອງບໍລິສັດ;
 - ອັດຕາສ່ວນການຖືຮຸ້ນ, ຈໍານວນຮຸ້ນທີ່ຖອກແລ້ວ ແລະ ລາຍຊື່ຜູ້ຖືຮຸ້ນໃນບໍລິສັດ;
 - ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄະນະອໍານວຍການ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ວັນທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ, ເອກະສານຢັ້ງຢືນວຸດທິ ການສຶກສາ, ປະສົບການ ແລະ ອື່ນໆ;
 - ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບທີ່ປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍ, ການບັນຊີ, ການກວດສອບ, ການບໍລິຫານທຶນ ແລະ ຄະນິດສາດປະກັນໄພ;
 - ແຜນວາດໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງບໍລິສັດ ແລະ ກຸ່ມບໍລິສັດ (ຖ້າມີ).
- (2) ບົດສະຫຼຸບບັນຊີປະຈໍາປີ ແລະ ບົດລາຍງານການກວດສອບທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກບໍລິສັດກວດ ສອບເອກະລາດ;
- (3) ແຜນດໍາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ແຜນບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ;
- (4) ບົດລາຍງານດ້ານການປະກັນໄພຕໍ່ ປະກອບມີ: ເອກະສານຢັ້ງຢືນການເຮັດປະກັນໄພຕໍ່ ໂດຍສະເພາະ ສັນຍາການປະກັນໄພຕໍ່ທີ່ມີຄ່າທໍານຽມເກີນສິບສ່ວນຮ້ອຍ (10%) ຂອງຄ່າທໍານຽມປະກັນໄພຕົ້ນ;
- (5) ແຜນການຕ້ານສະກັດກັ້ນການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
- (6) ບົດລາຍງານດ້ານຄະນິດສາດປະກັນໄພ ປະກອບມີດັ່ງນີ້:
 - ວິທີການ ແລະ ການກໍານົດເງິນແຮປະກັນໄພ;

- ການນຳໃຊ້ຂໍ້ສົມມຸດຖານຕ່າງໆໃນການກຳນົດເງິນແຮງປະກັນໄພ ເປັນຕົ້ນແມ່ນອັດຕາດອກເບ້ຍ; ອັດຕາເງິນເຜີ້; ອັດຕາຄ່ານາຍໜ້າ; ອາກອນ; ອັດຕາການຕາຍ ແລະ ການເຈັບປ່ວຍ; ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງການນຳໃຊ້ຂໍ້ສົມມຸດຖານອື່ນໆ;
- ເອກະສານຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງມູນຄ່າເງິນແຮງປະກັນໄພຕ່າງໆ ໂດຍນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ;
- ການຢັ້ງຢືນຄວາມສາມາດໃນການຊຳລະໜີ້ ຂອງບໍລິສັດປະກັນໄພ;
- ການວິເຄາະຜົນການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງບໍລິສັດ;
- ບົດປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຂອງຜູ້ປະກັນໄພ, ເຊິ່ງປະກອບມີ:
 - ບົດອະທິບາຍລະອຽດກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປີຜ່ານມາ ທີ່ເຫັນວ່າອາດຈະສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມສາມາດໃນການຊຳລະໜີ້ຂອງບໍລິສັດໃນປະຈຸບັນ ແລະ ອະນາຄົດ;
 - ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ສະເໜີວິທີການແກ້ໄຂຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ;
 - ຄຳແນະນຳ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ແທດເໝາະກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ເມື່ອເຫັນວ່າວິທີການແກ້ໄຂທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍລະບຽບການສ້າງເງິນແຮງປະກັນໄພ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສາມາດໃນການຊຳລະໜີ້ ຫາກບໍ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງຜູ້ປະກັນໄພ;
 - ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບຈຳນວນຊັບສິນທັງໝົດຂອງບໍລິສັດປະກັນໄພ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ເກີດຂຶ້ນ;
 - ການກຳນົດຂໍ້ສົມມຸດຖານຕໍ່ອັດຕາສ່ວນການຊຳລະໜີ້ຂອງບໍລິສັດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ;
 - ຄຳແນະນຳທາງດ້ານຄະນິດສາດປະກັນໄພກ່ຽວກັບແຜນດຳເນີນທຸລະກິດ, ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ, ຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການປະເມີນປັດໄຈພາຍນອກ ທີ່ອາດຈະສິ່ງຜົນກະທົບເຮັດໃຫ້ບໍລິສັດຂາດຄວາມສາມາດໃນການຊຳລະໜີ້ໃນ ສາມປີຕໍ່ໜ້າ.

ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ຕ້ອງລາຍງານດ້ານຄະນິດສາດປະກັນໄພຖ້າຫາກໄດ້ມີການນຳໃຊ້ນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ ເຂົ້າໃນການກຳນົດເງິນແຮງປະກັນໄພຕ່າງໆ. ສຳລັບບໍລິສັດປະກັນໄພຊີວິດ ແມ່ນຕ້ອງນຳໃຊ້ນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ ເຂົ້າໃນການກຳນົດເງິນແຮງປະກັນໄພຕ່າງໆ ແລະ ລາຍງານດ້ານຄະນິດສາດປະກັນໄພຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

5.1.6.2 ການລາຍງານຂໍ້ມູນ ຂອງນາຍໜ້າປະກັນໄພ

ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງສົ່ງເອກະສານລາຍງານປະຈຳໄຕມາດໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ກ່ອນວັນທີ 20 ມັງກອນ, ເມສາ, ກໍລະກົດ ແລະ ຕຸລາ, ໂດຍນຳໃຊ້ແບບຟອມຕາມເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 5.

ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງສົ່ງເອກະສານລາຍງານປະຈຳປີໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ພາຍຫຼັງປິດປີການບັນຊີ ກ່ອນວັນທີ 31 ມີນາ, ໂດຍນຳໃຊ້ແບບຟອມຕາມເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 6 ພ້ອມທັງປິດສະຫຼຸບບັນຊີປະຈຳປີ.

6. ພາກທີ X ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

6.1 ມາດຕາ 98 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ຜູ້ປະກັນໄພ, ຕົວແທນປະກັນໄພ, ນາຍໜ້າປະກັນໄພ, ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ລະເມີດມາດຕາໃດໜຶ່ງຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ) ແລະ ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ດຳເນີນຄະດີ ແຜ່ງ ຫຼື ທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.



ໃນກໍລະນີທີ່ ກະຊວງການເງິນ ຝ່າຍລະນາແລ້ວ ເຫັນວ່າ ຜູ້ປະກັນໄພ, ຕົວແທນ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຝ່າຍຜົນການປະຕິບັດເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດໃນມາດຕາໃດໜຶ່ງຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ ແລະ ຄຳ ແນະນຳສະບັບນີ້, ກະຊວງການເງິນ ຈະແຈ້ງໃຫ້ພາກສ່ວນດັ່ງກ່າວປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສາມາດດຳເນີນການ ປັບໃໝ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີຂອງການຝ່າຍຜົນນັ້ນ ເຊັ່ນ:

- ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນແລ້ວ ພາຍໃນ ເກົ້າສິບວັນ ຕ້ອງຍື່ນເອກະສານຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນ ທຸລະກິດນຳກະຊວງການເງິນ ຖ້າກາຍກຳນົດ ກະຊວງການເງິນຈະແຈ້ງໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອ ຝ່າຍລະນາການຖອນໃບອະນຸຍາດການລົງທຶນ;
- ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຈາກກະຊວງການເງິນແລ້ວ ພາຍໃນ ໜຶ່ງຮ້ອຍແປດ ສິບວັນ ຫາກບໍ່ດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ ກະຊວງການເງິນຈະໂຈະການດຳເນີນ ທຸລະກິດ ແລ້ວແຈ້ງໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຝ່າຍລະນາຖອນໃບອະນຸຍາດການລົງທຶນ;
- ຜູ້ປະກັນໄພທີ່ຝ່າຍຜົນ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 36 ວັກສອງ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບ ປັບປຸງ) ຈະຖືກປັບໃໝ ຫ້າລ້ານກີບ ແລະ ຖ້າເປັນກໍລະນີກະທຳຜິດຕໍ່ເນື່ອງ ຈະຖືກປັບໃໝອີກບໍ່ເກີນວັນລະ ໜຶ່ງລ້ານກີບ ຕະຫຼອດເວລາທີ່ຍັງຝ່າຍຜົນຢູ່;
- ຜູ້ປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດກ່ອນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພສະບັບປັບປຸງ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນແກ້ໄຂ ຮຸບແບບທຸລະກິດປະກັນໄພຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 37 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບ ປັບປຸງ) ພາຍໃນ ຫົກເດືອນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ. ຖ້າຫາກຝ່າຍຜົນ ຈະຖືກປັບໃໝ ຫ້າລ້ານກີບ ແລະ ຖ້າເປັນກໍລະນີກະທຳຜິດຕໍ່ເນື່ອງຈະຖືກປັບໃໝອີກບໍ່ເກີນວັນລະ ໜຶ່ງລ້ານກີບ ຕະຫຼອດ ເວລາທີ່ຍັງຝ່າຍຜົນຢູ່;
- ຜູ້ປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດກ່ອນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ) ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນການ ປະກອບທຶນໃຫ້ຖືກຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 39 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບ ປັບປຸງ) ພາຍໃນກຳນົດ ສາມປີ ນັບແຕ່ວັນທີ່ກົດໝາຍປະກັນໄພດັ່ງກ່າວມີຜົນສັກສິດ. ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດ ປະຕິບັດຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ແມ່ນຈະຖືກໂຈະ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ;
- ຜູ້ປະກັນໄພທີ່ຝ່າຍຜົນ ແລະ ລະເມີດໃນມາດຕາ 40 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ) ແລະ ຂໍ້ທີ 3.1.4 ຂອງ ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ ຫ້າລ້ານກີບ ແລະ ຖ້າເປັນກໍລະນີກະທຳຜິດຕໍ່ ເນື່ອງ ຈະຖືກປັບໃໝອີກບໍ່ເກີນວັນລະ ໜຶ່ງລ້ານກີບ ຕະຫຼອດເວລາທີ່ຍັງຝ່າຍຜົນຢູ່;
- ການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຕໍ່ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຂອງ ຜູ້ປະກັນໄພ ຖ້າກາຍວັນທີ 15 ທັນວາ - 15 ມັງກອນ ຂອງປີຖັດໄປ ຈະຖືກປັບໃໝ ໜຶ່ງລ້ານ ກີບ, ຫຼັງຈາກວັນທີ 15 ມັງກອນ ເຖິງວັນທີ ວັນທີ 15 ມີນາ ຈະຖືກປັບໃໝ ສິບລ້ານກີບ; ຖ້າເກີນກຳນົດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຈະຖືກໂຈະການດຳເນີນທຸລະກິດການ ປະກັນໄພ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຜົນເສຍຫາຍທາງແຜ່ງທັງໝົດດ້ວຍຕົນເອງ;
- ຜູ້ປະກັນໄພ ທີ່ຝ່າຍຜົນ ແລະ ລະເມີດໃນມາດຕາ 41 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ) ຈະຖືກປັບໃໝ ຈຳນວນ ສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈຳນວນເງິນຄຳປະກັນ;
- ຜູ້ປະກັນໄພ ທີ່ຝ່າຍຜົນ ແລະ ລະເມີດໃນມາດຕາ 43, ມາດຕາ 44 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ) ຈະຖືກປັບໃໝ ຫ້າລ້ານ ກີບ;
- ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຝ່າຍຜົນ ແລະ ລະເມີດໃນມາດຕາ 60 ວັກສາມ, ມາດຕາ 62 ຂອງກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ) ຈະຖືກປັບໃໝ ໜຶ່ງລ້ານກີບ ແລະ ຖ້າເປັນກໍລະນີກະທຳຜິດຕໍ່ເນື່ອງ

ຈະຖືກປັບໃໝອີກບໍ່ເກີນວັນລະ ສອງແສນກີບ ຕະຫຼອດເວລາທີ່ຍັງຝ່າຝືນຢູ່;

- ນາຍໜ້າປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດກ່ອນຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນການແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນຂໍ້ 4.1.3 ພາຍໃນກຳນົດ ສອງປີ ນັບແຕ່ວັນທີ່ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ. ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແມ່ນຈະຖືກໂຈະ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ;
- ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ທີ່ຝ່າຝືນ ແລະ ລະເມີດໃນມາດຕາ 66 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ) ຈະຖືກປັບໃໝ ສອງລ້ານ ກີບ ແລະ ຖ້າເປັນກໍລະນີກະທຳຜິດຕໍ່ເນື່ອງ ຈະຖືກປັບໃໝອີກບໍ່ເກີນວັນລະ ຫ້າແສນກີບ ຕະຫຼອດເວລາທີ່ຍັງຝ່າຝືນຢູ່;
- ການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຕໍ່ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຖ້າກາຍວັນທີ 15 ທັນວາ - 15 ມັງກອນ ຂອງປີຖັດໄປ ຈະຖືກປັບໃໝ ສອງແສນ ກີບ, ຫຼັງຈາກວັນທີ 15 ມັງກອນ ເຖິງ ວັນທີ 15 ມີນາ ຈະຖືກປັບໃໝ ສອງລ້ານ ກີບ; ຖ້າເກີນກຳນົດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຈະຖືກໂຈະການດຳເນີນທຸລະກິດການປະກັນໄພ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຜົນເສຍຫາຍທາງແພ່ງທັງໝົດດ້ວຍຕົນເອງ;
- ການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຕໍ່ບັດຕົວແທນປະກັນໄພ ຖ້າຫາກກາຍກຳນົດຕໍ່ອາຍຸຂອງການເປັນຕົວແທນປະກັນໄພພາຍໃນ ສາມສິບວັນ ຈະຖືກປັບໃໝ ຫ້າສິບຮ້ອນກີບ; ຖ້າຫາກກາຍ ສາມສິບວັນ ຫາ ຫົກສິບວັນ ແມ່ນຈະຖືກປັບໃໝ ສອງແສນ ກີບ; ຖ້າເກີນກຳນົດດັ່ງກ່າວແມ່ນຈະໄດ້ໂຈະການເປັນຕົວແທນ;
- ຜູ້ປະກັນໄພ ທີ່ຝ່າຝືນ ແລະ ລະເມີດໃນມາດຕາ 71 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ) ແລະ ຂໍ້ 5.1.3 ຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ ສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງມູນຄ່າການລົງທຶນ ແລະ ຖ້າເປັນກໍລະນີກະທຳຜິດຕໍ່ເນື່ອງ ຈະຖືກປັບໃໝອີກບໍ່ເກີນວັນລະ ໜຶ່ງລ້ານກີບ ຕະຫຼອດເວລາທີ່ຍັງຝ່າຝືນຢູ່;
- ຜູ້ປະກັນໄພ ທີ່ຝ່າຝືນ ແລະ ລະເມີດໃນມາດຕາ 72, 73 ວັກທີໜຶ່ງ, 75 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ) ຈະຖືກປັບໃໝ ສອງລ້ານກີບ ແລະ ຖ້າເປັນກໍລະນີກະທຳຜິດຕໍ່ເນື່ອງ ຈະຖືກປັບໃໝອີກບໍ່ເກີນວັນລະ ຫ້າແສນກີບ ຕະຫຼອດເວລາທີ່ຍັງຝ່າຝືນຢູ່;
- ສຳລັບຜູ້ປະກັນໄພ ທີ່ຂາດຄວາມສາມາດໃນການຊຳລະໜີ້ ແມ່ນປະຕິບັດມາດຕະການ ຕາມລຳດັບ ທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນຕາຕະລາງ ໃນຂໍ້ 5.1.4 ຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້;
- ສຳລັບການລາຍງານຂໍ້ມູນປະກັນໄພ ຖ້າຫາກຜູ້ປະກັນໄພ, ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ບໍ່ສົ່ງຂໍ້ມູນຕາມກຳນົດເວລາ ແລະ ເງື່ອນໄຂໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກກະຊວງການເງິນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດຢູ່ໃນຂໍ້ 5.1.6.1 ແລະ ຂໍ້ 5.1.6.2 ຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້, ຜູ້ປະກັນໄພ, ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຈະຖືກປັບໃໝຈຳນວນ ໜຶ່ງລ້ານກີບ ຕໍ່ມື້ ແຕ່ບໍ່ເກີນ ສາມສິບວັນ;
- ຫາກມີການແຈ້ງຂໍ້ມູນເທັດບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບຄວາມຈິງ, ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ປົກປິດຂໍ້ມູນໃນເວລາປະກອບຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ຫຼື ຂໍອະນຸຍາດສືບຕໍ່ທຸລະກິດປະກັນໄພ ຈະຖືກປັບໃໝຕື່ມອີກ ສິບເທົ່າ ຂອງຄ່າທຳນຽມອອກໃບອະນຸຍາດ ຕາມແຕ່ລະປະເພດ, ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງຈະໄດ້ຮັບໂທດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
- ຫາກມີການຢຸດເຊົາກິດຈະການຊົ່ວຄາວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ກະຊວງການເງິນ ຊາບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແຕ່ບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງປີ, ເມື່ອກັບຄືນມາຂໍອະນຸຍາດສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດອີກ ຈະຖືກໄລ່ລ່ຽງໃຫ້ເສຍຜົນທະໃຫ້ລັດຢ້ອນຫຼັງ, ພ້ອມກັບຖືກປັບໃໝ ຫ້າເທົ່າ ຂອງຄ່າທຳນຽມອອກໃບອະນຸຍາດຕາມແຕ່ລະປະເພດ. ຖ້າເກີນ ໜຶ່ງປີ ຂຶ້ນໄປ ຈະຖືກໃຫ້ຢຸດເຊົາກິດຈະການ ແລະ ຈະບໍ່ຝິຈາລະນາການອອກໃບອະນຸຍາດໃຫ້ເລີຍ ພ້ອມທັງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ບຸກຄົນອື່ນ ໃນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ອັນເນື່ອງມາຈາກການຢຸດເຊົາກິດຈະການດັ່ງກ່າວ;
- ຫາກເອົາໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພຂອງຕົນ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຊົ່າ ຫຼື ນຳໃຊ້ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຈະຖືກປັບໃໝ ຊາວລ້ານກີບ ພ້ອມທັງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ລະບຽບກົດໝາຍ;

- ຖ້າຫາກວ່າໃນໄລຍະເວລາ ທີ່ ຜູ້ປະກັນໄພ, ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຖືກໂຈະການເຄື່ອນໄຫວ ແຕ່ຍັງສືບຕໍ່ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມແຈ້ງການໂຈະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 46 ແລະ 67 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ) ແລະ ຂໍ້ 6.1 ຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້, ກະຊວງການເງິນຈະພິຈາລະນາຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ແລ້ວນຳສະເໜີເຖິງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອພິຈາລະນາຖອນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ກະຊວງການເງິນຈະບັນທຶກການລະເມີດຕ່າງໆເຂົ້າໃນປະຫວັດການດຳເນີນທຸລະກິດໃນແຕ່ລະປີຂອງ ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ລະເມີດເງື່ອນໄຂຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້.

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດປະກັນໄພ ໂດຍບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກກະຊວງການເງິນ ລວມທັງການນຳໃຊ້ໃບອະນຸຍາດຂອງຜູ້ອື່ນ ຈະຖືກແຈ້ງເຕືອນ ຫຼື ສຶກສາອົບຮົມ, ສັງໂຈະ, ຢຸດເຊົາກິດຈະການ ແລະ ຖອນໃບອະນຸຍາດ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜົນເສຍຫາຍ ທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ຊື້ປະກັນໄພດ້ວຍຕົນເອງ ຈະຕ້ອງໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ສະສາງບັນຫາຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ.

III. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ກົມປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປະກັນໄພ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ແລະ ປະຕິບັດ ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ບັນດາບໍລິສັດປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈິ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ຫາກພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສາມາດລາຍງານ ແລະ ປະສານສົມທົບ ກັບ ກະຊວງການເງິນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຫາວິທີແກ້ໄຂຕາມຄວາມເໝາະສົມໃຫ້ທັນກັບສະພາບການ.

IV. ຜົນສັກສິດ

ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທຳວັນ. ສຳລັບຄຳແນະນຳ ສະບັບເລກທີ 539/ກງ, ລົງວັນທີ 19 ກຸມພາ 2014; ຄຳແນະນຳເລກທີ 770/ກງ, ລົງວັນທີ 21 ມີນາ 2016, ຂໍ້ຕົກລົງ ສະບັບເລກທີ 3058/ກງ, ລົງວັນທີ 27 ກັນຍາ 2018, ຂໍ້ຕົກລົງ ສະບັບເລກທີ 3059/ກງ, ລົງວັນທີ 27 ກັນຍາ 2018 ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງ ສະບັບເລກທີ 3060/ກງ, ລົງວັນທີ 27 ກັນຍາ 2018 ແມ່ນຖືກລົບລ້າງ ນັບແຕ່ວັນທີຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະມົນຕີ


ສັນຕິພາບ ພິມວິຫານ